

מין מוסר שכזה

עלה במסגרת פרוייקט המחזאים 13 מרץ 2018

דניאל בוצר

דמויות:

אלעד- 34- מורה למתמטיקה {אולי שטיינברג}

הגר- 17- תלמידת תיכון {דנה סורין}

כיתה בבית ספר תיכון. שולחנות וכיסאות ריקים חוץ מאשר שולחן אחד אשר על כיסאו יושבת הגר, תלמידת תיכון בת 17, פותרת מבחן. ממולה נשען על שולחן המורה, אלעד, כבן 34, מורה למתמטיקה בבית הספר. נראה שהוא מאבד סבלנות.

אלעד: {פאזזה. להגר} יש לך עוד חצי דקה.

הגר: רגע, רגע. אל תלחיץ. הנה אני מסיימת.

אלעד: את כבר עשרים דקות אחרי כולם הגר. כמה אפשר לחכות לך?

הגר: אם תמשיך לדבר אז עוד הרבה. יש לי הארכת זמן, אתה יודע.

אלעד: והנה היא נגמרת.

הגר: טוב, סתום שתי דקות.

אלעד: {פאזזה} עשר..

הגר: לא, לא, לא...אל תעשה לי את זה.

אלעד: זה לא אני, זה הזמן. תשע, שמונה, שבע, שש...

הגר: רגע נו, רק רגע יא מלחיץ אחד.

אלעד: חמש, ארבע, שלוש..

הגר: שונאת אותך. אני לא מספיקה נו!

אלעד: שתיים...

הגר: פליז, פליז...

אלעד: אחד וחצי, אחד, חצי ונגמר. נא להניח את העיפרון ולקום מהכיסא.

הגר: {מניחה את העיפרון, לוקחת את הילקוט שלה וקמה} אין לך מושג כמה שאני שונאת אותך עכשיו.

אלעד: יעבור לך. תודה רבה ולהתראות. {הגר לוקחת את המבחן ומגישה לאלעד תוך כדאי שהיא דוקרת בו עיניים בכעס. היא הולכת לכיוון היציאה מהכיתה} ואוו, ואוו הגר!

הגר: מה?

אלעד: שכחת לכתוב את השם שלך.

הגר: נו תביא {חוזרת ולוקחת את המבחן, נשענת על השולחן ממול לאלעד ורושמת את השם שלה. אלעד מביט לה על הישבן בזמן שהיא כותבת את המבחן. היא תופסת אותו} אלעד!

אלעד: {נבור} מה?

הגר: אל תיתמם לי עכשיו.

אלעד: על מה את מדברת?

הגר: אני ראיתי.

אלעד: ראית מה?

הגר: אתה יודע בדיוק מה.

אלעד: אין לי מושג על מה את מדברת.

הגר: אז למה כולך אדום?

אלעד: טוב, אין לי סבלנות למשחקים האלה. {פונה ללכת}

הגר: אתה לא הולך לשום מקום עד שתבקש סליחה.

אלעד: סליחה על מה?

הגר: אני באמת צריכה להגיד את זה?

אלעד: כן. מעניין אותי מה דמיינת שראית.

הגר: שהסתכלת לי על התחת.

אלעד: אני ממש לא הסתכלתי לך על התחת.

הגר: אתה ממש כן הסתכלת לי על התחת, בבוטות ועוד מאחורי הגב.

אלעד: אני המורה שלך, לא חבר שלך.

הגר: ואולי בדיוק זאת הסיבה. אולי בתוך הראש המתמטי הזה שלך מסתתרת לה פנטזיה קטנה?

אלעד: אני כפול ממך בגיל.

הגר: אולי אתה מתגעגע לימים ההם?

אלעד. אני יודע שבגיל שלכם ההורמונים משתוללים ויש לכם כל מיני דמיונות בראש אך האמת רחוקה משם.

הגר: אפילו להודות ולבקש סליחה אין לך אומץ.

אלעד: אני נשוי באושר ומאוד אוהב את אשתי.

הגר: מעניין מה היא חושבת על זה שאתה מסתכל על תלמידות שלך.

אלעד: שיש לי עיניים?

הגר: אה אה. אז אתה מודה!

אלעד: מה יש לי להסתכל על התחת שלך?

הגר: כי הוא יפה וחסוב ועומד? כי הוא לא כמו התחת של אשתך?

אלעד: מאיפה לך איך נראה התחת של אשתי?

הגר: גם אם הוא הכי מהמם בעולם, הוא בטח לא כמו תחת של בת 17.

אלעד: אוקיי, את יודעת מה הגר? לא הסתכלתי לך על התחת אבל אם את מרגישה שפגעתי בך באיזושהי צורה אני מתנצל.

הגר: ההתנצלות התקבלה

אלעד: יופי. {הגר נשארת ומסתכלת על אלעד. פאוזזה} עוד משהו?

הגר: אני יכולה לגלות לך משהו?

אלעד: ממש לא. אל תגלי לי כלום. ממש לא מעניין אותי....

הגר: לא באמת אכפת לי שתסתכל עליי.

אלעד: אה, ואוו. זה ממש לא במקום הגר.

הגר: רק אומרת.

אלעד: אז הנה, יופי. אמרת.

הגר: דמיינת איזה צבע התחתונים שלי?

אלעד: הגר, את חוצה פה גבולות...

הגר: לפעמים אני חושבת עלייך, אתה יודע?

אלעד: זאת לא הדרך לקבל ציון גבוה יותר.

הגר: את חושב שאכפת לי מהציון של המגן האידייטי הזה?

אלעד: אז למה את מדברת ככה?

הגר: עוד שבועיים מסיימים ללמוד. שלוש שנים אתה המורה שלי. רציתי שתדע מה אני מרגישה.

אלעד: הפנטזיות קיימות אצלך בראש. לא אצלי.

הגר: אני מאוהבת בך.

אלעד: מאוהבת בי? מה את בכלל יודעת על אהבה?

הגר: אני יודעת שכשאני מסתכלת עלייך אני מרגישה דברים שלא הרגשתי אף פעם.

אלעד: את צריכה להתעסק עם בחורים בגילך בסדר?

הגר: הם ילדים.

אלעד: הם בגיל שלך.

הגר: הם משעממים אותי.

אלעד: אני לא פחות משעמם.

הגר: לא מאמינה.

אלעד: אז תאמיני. **{פאזזה}**

הגר: רוצה לראות אותם?

אלעד: את מי?

הגר: את התחתונים שלי?

אלעד: אני אאלץ לדווח עלייך.

הגר: אתה לא תעשה את זה. גם אתה נמשך אליי. אני רואה איך אתה מסתכל עליי בשיעורים...

אלעד: אני לא מסתכל...

הגר: וזה בסדר.. **{פאזזה}** אני לא אגלה לאף אחד. **{צלצול. אלעד נבהל}**

הגר: **{צוחקת}** איך נבהלת אה?

אלעד: לא נבהלתי והשיחה הזאת מסתיימת עכשיו.

הגר: אתה בטוח שאתה רוצה לסיים אותה?

אלעד: כן.

הגר: הרבה זמן אזרתי אומץ לדבר אתך על הרגשות שלי. קיוויתי שאולי תרגיש אחרת.

אלעד: אז אני מצטער. אבל כפי שכבר אמרתי לא יודע מה דמיינת שקורה בינינו אבל מה שזה לא יהיה זה לא יכול לקרות. אני מורה ואת תלמידה. את ילדה, בת שבע עשרה, אני כפול ממך בגיל. אני נשוי לאישה שאני אוהב מאוד. הגר, באופן אישי אני מציע לך להתחבר עם אנשים בגיל שלך...

הגר: אני מסבירה לך שאני לא רוצה ילדים בגיל שלי. אני רוצה אותך. לא יודעת למה התאהבתי בך אבל זה מה שקרה. לא תכננתי את זה, לא רציתי את זה אבל תראה לי מישהו אחד בעולם המסריח הזה שמסוגל לשלוט ברגשות שלו.

אלעד: **{עצבני}** אני בטח לא יכול לשלוט ברגשות שלך ותאמיני לי שיום אחד את תביני שזאת סתם הייתה פנטזיה של בחורה צעירה ותצחקי על כל זה. את לא מאוהבת בי, את מאוהבת ברעיון של להיות מאוהבת במורה שלך, זה הכול. מה דמיינת לעצמך? שאני אתפוס אותך ואצמיד אותך אליי ואנשק אותך כמו

בסרטים? ונברח מפה למקסיקו ונחייה לאושר לנצח? אני אגיד את זה חד וברור ותקשיבי לי טוב טוב למה שאני אומר לך עכשיו. את ילדה קטנה עם דמיונות גדולים. כל מה שאת מדמיינת בראש שלך שקורה בינינו, אין לו שום שחר או צל של אמת. למה את חושבת שאני בכלל אתעניין במישהי בגיל שלך? מה יש לך להציע לי בכלל? בשבילי את תלמידה בבית הספר הזה כמו כל תלמידה או תלמיד אחר. את מוזמנת לצאת מהכיתה עכשיו כי השיחה הזאת הסתיימה. אני מאחל לך חיים טובים ושתמצאי את האושר במציאות ולא בדמיונות שלך. זה יעשה לך את החיים הרבה יותר קלים. **{אלעד מסתובב לסדר את הדברים שלו. הגר פורצת בבכי ומתיישבת על הכיסא. אלעד מסתכל עליה. פאזזה}** תראי הגרי, הגיל הזה שלכם, הוא גיל מקולל. אני זוכר את עצמי אז. איך כל דבר היה דרמטי כאילו סוף העולם הגיע. כל רגש הכי קטן היה מתפרץ כמו המפץ הגדול. התמימות שיש בגיל הזה ביחד עם השילוב של התחושה שאתם יודעים הכל, הוא מסוכן. אני באמת מצטער שבגללי את בוכה עכשיו ככה. אני מצר מעומק ליבי אם איכשהו הרגשת ממני או חשבת שיכול להיות בינינו משהו. אני יודע שהייתי קצת חריף אבל הייתי חייב להבהיר את הנקודה. בסדר? ואני מבטיח לך שלא רחוק היום שתמצאי מישהו שתאהבי ושהוא יאהב אותך. מישהו שמתאים לך.

הגר: איך אתה יודע?

אלעד: **{מתיישבת ליד הגר}** סה"כ את בחורה נחמדה נכון? נכון?

הגר: כן

אלעד: ויפה נכון?

הגר: אני מקווה

אלעד: את יפה. את יודעת שאת יפה. ואני יכול להגיד שאת אפילו פיקחית מאוד..

הגר: יופי לי.

אלעד: אז בתור המורה למתמטיקה שלך אני יכול להגיד לך שזאת נוסחה מנצחת. בוודאות. הרי במתמטיקה אין שאלות פתוחות...אין שאלות פתוחות...

הגר: רק אמת אחת ודאית.

אלעד: נכון. וכאן הסתיים השיעור האחרון שנתתי לך ועוד בחינם.

הגר: **{מרימה עליו עיני עגל}** אני יכולה לשאול אותך רק עוד שאלה אחת?

אלעד: בסדר.

הגר: עוד שבועיים אני מסיימת ללמוד ואז אני כבר לא אהיה תלמידה שלך...

אלעד: הגר, לא. זה שלא תהיה תלמידה שלי לא משנה את העובדה שלא יהיה בינינו כלום. יש עוד אלף סיבות למה...

הגר: אבל אמרת שאני נוסחה מנצחת..

אלעד: {נעמד} בשביל משהו אחר, לא בשבילי. אני מצאתי את הנוסחה המנצחת שלי ואת לא כלולה בה.

הגר: {נעמדת גם ואומרת בקריצה} אתה באמת משעמם כמו הילדים בגילי.

אלעד: אמרתי לך!

הגר: אפשר לפחות חיבוק? {פאזזה} מה, חיבוק...זה הכל!

אלעד: האמת שלפי החוקים גם זה אסור אבל אני אחרוג הפעם. רק אל תגלי לאף אחד. {הם מתחבקים מאוד צמוד. תוך כדאי החיבוק הגר מרימה את פניה אל פניה של אלעד} מה? {הגר במפתיע תופסת את ראשו של אלעד ומנשקת אותו. אלעד מרחיק אותה ממנו ונותן לה סטירה} מה נסגר אתך? {הגר לא עונה} את בסדר?

הגר: אתה הרבצת לי.

אלעד: את חצית כל גבול...

הגר: זה ממש כאב.

אלעד: מצטער...הפתעת אותי.

הגר: יש לך מושג מה יקרה אם אני אספר למנהלת שהרבצת לי?

אלעד: למה את מתכוונת?

הגר: אתה נתת לי חתיכת סטירה יא משוגע. מה אתה חושב שהמנהלת תחשוב על זה?

אלעד: את לא תספרי למנהלת.

הגר: למה אתה כל כך בטוח?

אלעד: כי נתתי לך סטירה בגלל שניסית לנשק אותי.

הגר: זה מה שאתה אומר!

אלעד: מה זאת אומרת זה מה שאני אומר?

הגר: שזאת הגרסה שלך.

אלעד: למה שהיא תאמין לך?

הגר: למה שהיא תאמין לך? הרי אתה ניסית לגעת בי וסירבתי וכשאמרתי לך שאני אתלונן עלייך אתה נתת לי סטירה ואיימת עליי שתכשיל אותי אם אספר לא?

אלעד: זה ממש לא מה שקרה...

הגר: לך תוכיח. וגם אם זה לא מה שקרה בכל מקרה לא נראה לי שתמשיך ללמד פה יותר...או בשום מקום אחר...לפחות עד סוף המשפט.

אלעד: הגר, תקשיבי. זה משחק מסוכן מה שאת עושה פה. את הולכת להרוס לי את הפרנסה וגרוע יותר, להכתיים לי את השם...אני לא בטוח שאת מבינה מה ההשלכות של הדברים שאת אומרת.

הגר: אני מבינה טוב מאוד את ההשלכות. דווקא מעניין מה אשתך תחשוב על זה, לא?

אלעד: זה באמת מה שאת רוצה לעשות?

הגר: אתה לא משאיר לי ברירה.

אלעד: הבנתי.

הגר: אבל אל תהיה עצוב אלעד. אולי בכל זאת יש דרך שנצליח לפתור את זה.

אלעד: איך?

הגר: אז ככה. או שכל העולם יחשוב שהטרדת אותי מינית למרות שזה לא קרה או שתטריד אותי מינית ואני מבטיחה לך שאף אחד לא ידע לעולם. תפתור לי את זה, מר מורה למתמטיקה. **{צלצול}** אני מצפה לתשובה עד מחר. **{יוצאת. אלעד נשאר בכיתה נשען על השולחן מהורהר. פייד אווט לבלאק}**